

JUSTITSMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. september 2010
Kontor: Økonomikontoret
Sagsbeh: Janus Rønholt Hansen
Sagsnr.: 2010-0030-0084
Dok.: 12747

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1416 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. august 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

Barbara Bertelsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1416 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for lovgivningsmæssige initiativer vedrørende boliggaranti til løsladte frem for de nuværende, uforpligtende målsætninger.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelse af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, hvortil der henvises:

”Direktoratet for Kriminalforsorgen har i forbindelse med besvarelsen af 29. april 2010 af spørgsmål nr. 755 fra Folketingets Retsudvalg beskrevet den bistand og vejledning, kriminalforsorgen efter straffuldbyrdelsesloven er forpligtet til at yde indsatte på områder som bolig, beskæftigelse og uddannelse.

Det fremgår af denne beskrivelse, at den generelle forpligtelse til vejledning og efterfølgende formidling af kontakt til relevante samarbejdspartnere i forhold til nødvendige indsatsområder er reguleret af straffuldbyrdelseslovens § 44, stk. 1 og 2. Forpligtelsen til at udarbejde handleplaner – hvor spørgsmålet om manglende bolig vil være et afgørende indsatsområde – er beskrevet i straffuldbyrdelseslovens § 31, stk. 2.

Såfremt en indsat er uden bolig ved løsladelsen, vil der uanset straffens længde altid skulle udarbejdes en handleplan. Dette fremgår af bekendtgørelse nr. 727 af 26. juni 2006 om begrænsning af kriminalforsorgens pligt til at udarbejde handleplaner efter straffuldbyrdelsesloven for indsatte, prøveløsladte og betinget dømte.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har videre oplyst, at kriminalforsorgen i henhold til § 10 i cirkulære nr. 16 af 27. februar 2009 om udarbejdelse af handleplaner efter straffuldbyrdelsesloven m.m. (handleplanscirkulæret) endvidere er forpligtet til at tage initiativ til koordinering af handleplaner med kommunerne. I samme cirkulære fremgår det af § 13, stk. 1 og 2, at det er kommunens ansvar at følge op på en henvendelse fra kriminalforsorgen samt forestå den videre koordinering.

I de tilfælde, hvor en indsat efter løsladelse ikke skønnes at være sikret passende ophold eller bolig ved løsladelse, vil det således som nævnt være kriminalforsorgens opgave dels i samarbejde med den indsatte at formidle kontakt til relevante

samarbejdspartnere, dels at tage initiativ til koordinering med kommunen. Som beskrevet er det herefter kommunens pligt at følge op på og koordinere den videre indsats.

Kriminalforsorgen har med de nuværende regler og udslusningsmæssige muligheder ikke anvisningsret til boliger og kan derfor ikke på egen hånd sikre indsatte bolig ved løsladelse. Under afsoningen indebærer vejledningsarbejdet og bistanden i henhold til straffuldbyrdelseslovens § 44, stk. 1 og 2, samt handleplansarbejdet, at der i kriminalforsorgens institutioner ydes et stort stykke arbejde eksempelvis i forhold til, at den indsatte under afsoningen skrives op til bolig i bolig-selskaber, og at der tages kontakt til kommunerne med henblik på opskrivning og indstilling til bolig m.m.

Endvidere er der på kriminalforsorgens pensioner mulighed for, at enkelte løsladte kan have ophold i en kortere periode, såfremt de står uden bolig. Pensionerne råder imidlertid kun over 180 pladser og er som udgangspunkt rettet mod at modtage udstationerede i den sidste del af afsoningen.

Af relevans for en øget indsats for at sikre løsladte passende bolig efter løsladelsen kan det oplyses, at det igangværende arbejde med opfølgning på Servicestyrelsens rapport fra 2009 "Projekt God Løsladelse" i form af indgåelse af samarbejdsaftaler med kommunerne netop tilsigter et øget samarbejde og koordinering mellem kriminalforsorgen og kommunerne omkring den løsladtes situation, hvor boligspørgsmålet naturligt vil være i fokus.

Der er i øvrigt i fængslernes og pensionernes resultatkontrakter fokus på, hvorvidt institutionernes arbejde med den indsatte løsladelsessituation indebærer, at der sker en løsladelse til passende bolig.

For fængslerne er resultatkravet for 2010, at 50 pct. af de indsatte med domme på 4 måneder og derover skal have en passende bolig ved løsladelse. Når kravet kun er sat til 50 pct. af løsladelser for denne gruppe, skyldes dette bl.a. at eksempelvis løsladelse til forældrenes adresse ikke tæller som en gyldig løsladelsesadresse i statistikken."